

DECIZIA nr. 536 / 2013
privind solutionarea contestatiei formulata de
x.,
prin reprezentant fiscal SC x SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x/2013

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre AFP Sector 1 cu adresa nr. x/2013, inregistrata la DGFP-MB sub nr.x/2013, cu privire la contestatia formulata de x. prin reprezentant fiscal SC x SRL, cu sediul in Bucuresti, str. x.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la 04.01.2012 si inregistrata la DGFP-MB sub nr. x/2013, completata prin adresele inregistrate la DGFP-MB sub nr. x/2013, nr. x/2013 si nr. x/2013, il constituie Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x/2012, comunicata prin posta in data de **10.12.2012**, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, din care suma contestata este de x lei.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de x, prin reprezentant fiscal SC x SRL.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a prezentat urmatoarele argumente:

1. Organele de inspectie fiscala au procedat la respingerea rambursarii TVA, nerespectand prevederile art. 159 din Codul fiscal si ale pct 81² din Normele metodologice, cu privire la posibilitatea contribuabilului de a corecta facturile pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale.

Societatea nu a fost informata asupra constatarilor inspectiei fiscale si nici nu i s-a acordat dreptul de a solicita furnizorului corectarea, respectiv completarea facturilor.

2. Prevederile Declaratiei de reciprocitate cu privire la TVA platita in Romania se refera explicit la TVA datorata pentru operatiuni impozabile in Romania din perspectiva TVA. Prin urmare, se poate solicita rambursarea TVA platita la bugetul de stat de catre furnizor, ci nu la TVA efectiv platita intr-un cont bancar deschis la o institutie bancara din Romania.

Societatea invoca punctul de vedere exprimat de Directia de Legislatie in domeniul TVA din cadrul MFP, concluzionand ca respingerea rambursarii pe motiv ca plata nu se efectueaza in Romania este nelegala.

3. Pct. 50 alin. 7 din Normele metodologice nu mentioneaza ca documentele solicitate de organul fiscal sunt obligatorii in scopul rambursarii TVA in Romania.

In masura in care ulterior analizei documentelor organele de control ar fi avut nelamuriri in ceea ce priveste platile efectuate de societate, acestea ar fi avut posibilitatea sa solicite efectuarea unui control incrucisat la reprezentantul fiscal al furnizorului in Romania, astfel incat sa se asigure cu privire la veridicitatea si existenta platilor efectuate.

Intrucat documentele de justificare a platii nu sunt suficient de clare, in vederea sustinerii diferentelor de suma, lipsa informatiilor cu privire la factura, reintregirea sumelor platite, societatea face urmatoarele mentiuni:

- furnizorul care este inregistrat in scopuri de TVA in tarile pe care le tranziteaza camioanele societatii, emite cate o factura in scopuri de TVA cu privire la bunurile si serviciile achizitionate de societate pe parcursul rutei de transport, aplicand TVA conform regulilor locale in vigoare in fiecare tara de tranzitie;

- furnizorul emite o factura centralizatoare pentru contravaloarea achizitiilor realizate pe parcursul unei perioade stabilite de parti. Prin urmare, factura centralizatoare contine atat contravaloarea facturilor, inclusiv TVA, emise pentru bunurile achizitionate pe teritoriul Romaniei, cat si a celor achizitionate pe teritoriul altor tari pe care le-au tranzitat camioanele societatii. Intrucat decontarea achizitiilor se efectueaza pe baza acestei facturi centralizatoare, organele de control nu

au posibilitatea sa identifice, cu exactitate si in toate cazurile, in extrasele de cont puse la dispozitie de societate, numarul si data facturii emisa de furnizori;

- platile efectuate de societate pot fi multiple, respectiv o factura poate fi platita de societate in mai multe transe, astfel ca nu pot fi corelate intocmai in functie de sumele inscrise in extrasele de cont puse la dispozitia organelor de control de catre societate.

In acest sens, anexeaza un document centralizator din care rezulta sumele facturate pentru care societatea a solicitat rambursarea TVA.

4. Organul fiscal nu a solicitat o corectare a traducerii in limba romana a declaratiei pe propria raspundere. In acest sens, anexeaza o noua traducere legalizata, pregatita de traducatori autorizati.

5. Organul fiscal nu a luat in considerare certificatul fiscal emis de autoritatile din Turcia, document pe care contestatara il anexeaza in sustinerea contestatiei.

Prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x/.2013, societatea a transmis documentele de corectare a tuturor facturilor incluse in cererea de rambursare nr. x/.2012.

In concluzie, societatea solicita anularea deciziei de impunere atacata.

II. In baza Referatului pentru analiza documentara nr. x/.2012, AFP Sector 1 a emis Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x/.2012, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

III. Fata de constatările organului de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a respins in mod corect TVA solicitata la rambursare in suma de x lei, in conditiile in care societatea nerezidenta a depus in sustinerea contestatiei documente noi neavute in vedere de organul fiscal.

In fapt, in baza cererii formulata pentru perioada ianuarie – decembrie 2011, inregistrata la AFP Sector 1 sub nr. x/.2012, organul fiscal a emis Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x/.2012, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, solicitata de x., prin reprezentant fiscal SC x SRL, avand in vedere urmatoarele considerente:

- facturi incomplete – lipsa codului de inregistrare in scopuri de TVA si alta adresa a cumparatorului;

-nu a fost justificata plata in Romania a facturilor – au fost prezentate extrase de cont pentru sumele din summary invoice platite de catre xxx intr-un cont deschis in Turcia, pe extrasele de cont nefiind mentionat numarul facturii;

-declaratia pe propria raspundere tradusa in limba romana, cu semnatura si stampila traducatorului face referire la x. cu codul fiscal TR x, iar pe documentul in limba turca apare x cu codul fiscal x, nu face referire la numarul documentului si stampilele ce sunt aplicate pe documentul original in limba turca, documentul tradus are apostila de la Haga, iar documentul in limba turca nu o are; tot in dosar este anexata si o traducere a unui traducator turc care in interiorul declaratiei nu este trecuta perioada pentru care este data declaratia.

-nu a fost depus un document din care sa rezulte ca solicitantul este angajat intr-o activitate economica ce i-ar conferi calitatea de persoana impozabila in conditiile art.127 din Codul fiscal in perioada la care se refera cererea de rambursare.

In drept, conform art. 147² alin 1 lit b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct 50 alin. (18) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004:

Codul fiscal:

" **Art. 147² - (1)** În condițiile stabilite prin norme:

b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă."

Norme metodologice:

50. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. b) din Codul fiscal persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri mobile corporale și de servicii, efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni: (...)"

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele și în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declarație scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2)." (...)

(18) Persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă, fapt dovedit prin existența unor acorduri/declarații de reciprocitate semnate de reprezentanții autorităților competente din România și din țara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declarații, autoritățile competente ale țărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanțelor Publice. Țările cu care România a semnat acorduri/declarații de reciprocitate în ceea ce privește rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice."

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct. 9.1 și 9.2 din OPANAF nr. 5/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată formulate de către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității:

"9.1. Compartimentul de specialitate analizează documentația depusă, verificând respectarea condițiilor impuse pentru rambursare, potrivit pct. 50 alin. (1)-(11) din normele metodologice.

9.2. De asemenea, acesta verifică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice existența acordurilor/declarațiilor de reciprocitate în ceea ce privește rambursarea TVA între România și țara solicitantului".

Potrivit Declarației de reciprocitate a României către Turcia:

"Legislația fiscală română, respectiv Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art. 147² alin. (1) lit. b) ca persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă. Această prevedere reprezintă transpunerea în legislația fiscală română a Directivei Consiliului 86/560/CEE din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Aranjamente pentru rambursarea taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate.

(...)

Având în vedere că rambursarea poate fi acordată numai pe baza de reciprocitate și că legislația din Turcia permite rambursarea taxei pe valoarea adăugată platită în Turcia pentru achizițiile de bunuri și servicii legate de participarea la târguri și expoziții, precum și pentru activități de transport, respectiv carburanți, piese de schimb, cheltuieli de întreținere și reparații, România se angajează să ramburseze persoanelor impozabile stabilite în Turcia care nu sunt înregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA și nu sunt stabilite în Comunitate, **taxa pe valoarea adăugată platită în România**, aferentă achizițiilor menționate mai sus."

Având în vedere prevederile legale de mai sus rezultă că legiuitorul a stabilit o procedură specifică prin care persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate poate solicita rambursarea TVA achitată pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România, respectiv dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă.

De asemenea, România se angajează să ramburseze persoanelor impozabile stabilite în Turcia care nu sunt înregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA și nu sunt stabilite în Comunitate, taxa pe valoarea adăugată platită în România.

În speta, în baza cererii formulată pentru perioada ianuarie – decembrie 2011, înregistrată la AFP Sector 1 sub nr. x/2012, organul fiscal a emis Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. x/2012, prin care s-a respins la rambursare TVA în suma de x lei, solicitată de x, prin reprezentant fiscal SC x SRL, având în vedere următoarele considerente:

1. facturi incomplete – lipsa codului de înregistrare în scopuri de TVA a cumparatorului și alta adresă a cumparatorului;

2. nu a fost justificată plata în România a facturilor – au fost prezentate extrase de cont pentru sumele din summary invoice platite de către xxx într-un cont deschis în Turcia, pe extrasele de cont nefiind menționat numărul facturii;

3. declarația pe propria răspundere tradusă în limba română, cu semnatura și stampila traducătorului face referire la x cu codul fiscal TR x, iar pe documentul în limba turcă apare x cu codul fiscal x, nu face referire la numărul documentului și stampilele ce sunt aplicate pe documentul original în limba turcă, documentul tradus are apostila de la Haga, iar documentul în limba turcă nu o are; tot în dosar este anexată și o traducere a unui traducător turc care în interiorul declarației nu este trecută perioada pentru care este data declarația.

4. nu a fost depus un document din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi calitatea de persoană impozabilă în condițiile art.127 din Codul fiscal în perioada la care se referă cererea de rambursare.

Cu privire la depunerea ulterioară a documentelor justificative, inclusiv a documentelor de plată a facturilor pentru a caror taxă se solicită rambursarea se rețin următoarele aspecte:

Potrivit dispozițiilor pct. 50 alin 12 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"50. (12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primește de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele

fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. **Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.**”

Prin urmare, soluționarea contestațiilor formulate de persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA și nu sunt stabilite în Comunitate se face potrivit prevederilor legale în vigoare în România, astfel ca organul de soluționare a contestațiilor trebuie să aplice dispozițiile art. 213 alin 1 și alin 4 din Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora:

“(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport de susținerea părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.** Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. (...)”

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Mentionăm că, în acest sens s-a exprimat și direcția de specialitate din cadrul MFP, implicată în elaborarea legislației aplicabile în România, prin care au fost transpuse prevederile Directivei a 13-a a Consiliului.

Față de cele mai sus prezentate se reține că societatea poate depune în susținerea cauzei documente și probe noi, chiar dacă acestea nu au fost analizate anterior de organele fiscale.

1. Referitor la facturile fiscale incomplete (lipsa codului de înregistrare în scopuri de TVA a cumparatorului și alta adresă) care au făcut obiectul cererii de rambursare:

Intrucât prin contestația formulată, societatea a invocat încălcarea de către organul fiscal a dispozițiilor Codului de procedură fiscală, republicat, cu privire la dreptul acesteia de a fi informată asupra constatarilor organului fiscal înainte emiterii deciziei de rambursare, neacordându-i-se în acest sens posibilitatea de a solicita furnizorului corectarea / completarea facturilor, prin adresa nr. x.2013, confirmată de primire în data de 26.03.2013, organul de soluționare a contestației i-a solicitat depunerea unei adrese însoțită de toate documentele care au legătură cu cauza supusă soluționării.

Drept urmare, în temeiul prevederilor art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prin adresa înregistrată la DGFP-MB sub nr. x/2013, /, prin reprezentant fiscal SC x SRL a transmis documente de corectare a facturilor incluse în cererea de rambursare nr. x/.2012.

Cu privire la modalitatea de corectare a informațiilor înscrise în facturi, sunt aplicabile dispozițiile art. 159 alin 1 și 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“**Art. 159 - (1)** Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscrie numărul și data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d). “

Potrivit dispozitiilor legale de mai sus, rezulta ca, in speta, intrucat facturile fiscale au fost transmise beneficiarului, corectarea informatiilor inscrise in aceste facturi se efectueaza astfel:

- fie se emite un nou document care trebuie sa cuprinda, pe de o parte, informatiile din documentul initial, numarul si data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de alta parte, informatiile si valorile corecte;

- fie se emite un nou document continand informatiile si valorile corecte si concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus in care se inscriu numarul si data documentului corectat.

Din analiza documentelor noi depuse de societate in sustinerea contestatiei rezulta ca aceasta a procedat, potrivit dispozitiilor legale, la corectarea fiecarei facturi ce face obiectul cererii de rambursare, dupa cum urmeaza: a fost emisa o noua factura fiscala continand informatiile si valorile corecte si concomitent a fost emisa o factura fiscala cu valorile cu semnul minus in care s-au in scris numarul si data documentului corectat.

De exemplu:

Referitor la factura fiscala nr. xxx.2011, pozitia 1 din cererea de rambursare, TVA in suma de x lei, s-au emis urmatoarele facturi fiscale:

- nr. xxxxxx.2013 – continand valorile cu semnul minus in care s-au in scris numarul si data documentului corectat;

- nr. xxxxxxx.2013 - continand informatiile si valorile corecte, precum si numarul si data documentului corectat.

2. Referitor la faptul ca societatea nu a justificat plata in Romania a facturilor fiscale care au facut obiectul cererii de rambursare, prezentand numai extrase de cont privind sumele din summary invoice platite de catre xxx intr-un cont deschis in Turcia:

Potrivit prevederilor art 147² alin 1 lit b din Codul fiscal, coroborate cu prevederile pct. 50 alin 1 din normele metodologice date in aplicarea Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, „*persoana impozabila (...) poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri si achizitii de bunuri mobile corporale si de servicii, efectuate in Romania.*”

Astfel cum reiese din textul legal citat, legiuitorul nu a impus ca taxa sa fie platita in conturi bancare din Romania, ci ca TVA solicitata la rambursare sa fie aferenta unor operatiuni taxabile ce au avut locul impozitarii din punct de vedere al TVA in Romania.

Relevant in acest caz este faptul ca societatea contestatara, persoana stabilita in Turcia, a achizitionat bunuri/servicii pentru care a prezentat documente sustinand ca a achitat contravaloarea facturilor emise de furnizori (indiferent de contul in care partile au convenit sa se vireze sumele), iar Romania a incheiat cu Turcia o declaratie de reciprocitate prin care se obliga sa ramburseze taxa persoanelor impozabile stabilite in Turcia, in conditii similare in care ar rambursa taxa persoanelor impozabile stabilite in Romania.

In plus, in Codul fiscal sau in normele metodologice care reprezinta cadrul legal in baza caruia se efectueaza rambursarea TVA in temeiul Directivei a 13 – a, nu este prevazuta sintagma „taxa pe valoarea adaugata achitata in Romania”. Aceasta sintagma se regaseste doar in Declaratia de reciprocitate, declaratie prin care doar se stabileste ca taxa se restituie in conditii de reciprocitate de cele doua state pentru aceleasi operatiuni.

Mentionam ca, in acest sens s-a exprimat si directia de specialitate din cadrul MFP, implicata in elaborarea legislatiei aplicabile in Romania, prin care au fost transpuse prevederile Directivei a 13-a a Consiliului.

Fata de cele mai sus aratate, rezulta ca este eronata constatarea organului fiscal potrivit careia societatea avea obligatia de a face dovada achitarii taxei pe valoarea adaugata intr-un **cont bancar deschis in Romania.**

3. Referitor la declaratia pe propria raspundere intocmita fara respectarea dispozitiilor legale:

Potrivit dispozitiilor pct. 50 alin 7 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, reprezentantul trebuie să prezinte, în numele și în contul solicitantului, **o declarație scrisă a solicitantului din care sa rezulte ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România.**

De asemenea, conform prevederilor pct 6 din OPANAF nr. 5/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată formulate de către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității:

„6. Documentele justificative, documentele din care rezultă că persoana este angajată într-o activitate economică ce ar face-o să fie considerată persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România, precum și declarațiile în limba străină **vor fi însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați, conform prevederilor art. 8 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.**”

Iar potrivit art. 8 alin. (2) din Codul de procedură fiscală:

„**Art. 8 (1)** Limba oficială în administrația fiscală este limba română.

(2) Dacă la organele fiscale se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, **organele fiscale vor solicita ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați.**”

Se retine ca unul dintre motivele respingerii la rambursare a TVA solicitata a fost si faptul ca declaratia pe propria raspundere anexata la cererea de rambursare, cu semnatura si stampila traducatorului face referire la x cu codul fiscal TR x, iar pe documentul in limba turca apare x cu codul fiscal y, nu face referire la numarul documentului si stampilele ce sunt aplicate pe documentul original in limba turca, documentul tradus are apostila de la Haga, iar documentul in limba turca nu o are. De asemenea, si faptul ca nu a depus documente din care sa rezulte ca solicitantul este angajat intr-o activitate economica.

In ceea ce priveste aceste documente, astfel cum se mentioneaza in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, in temeiul dispozitiilor art. 213 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, x, prin reprezentant fiscal SC x SRL a anexat in completarea contestatiei formulata la adresa inregistrata la DGFPMB sub nr x/.2013 declaratia pe propria raspundere nr. x/.2012 tradusa in limba romana, precum si documentul original in limba turca si tradus in limba romana nr.x/.2012.

Conform prevederilor art. 7 alin 3 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

„**Art. 7 (3)** Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, **pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.**”

Mai mult:

- la pct. 50 alin 7 din Normele metodologice mai sus mentionate, sunt prevazute documentele pe care reprezentantul in scopul rambursarii trebuie sa le depuna la organul fiscal competent, in numele si in contul solicitantului;

- la pct 50 alin 8 din aceleasi norme se prevede faptul ca organul fiscal competent poate impune reprezentantului in vederea rambursarii orice alte obligatii in plus fata de cele prevazute la alin 7;

- iar la pct 13.1 din Anexa 1 la OPANAF nr. 5/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată formulate de către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității, se precizeaza ca pentru solutionarea cererii, organul fiscal are dreptul de a cere reprezentantului orice alte documente pe care le considera necesare.

Avand in vedere cele mai sus aratate, precum si faptul ca x, prin reprezentant fiscal SC x SRL a depus in sustinerea contestatiei documente noi neavute in vedere cu ocazia efectuării analizei documentare, urmeaza a se dispune, in temeiul art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, desfiintarea Deciziei de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x/.2012, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei (din care contesta suma de x lei), in vederea reanalizării indeplinirii tuturor conditiilor legale privind rambursarea taxei pe valoarea adaugata.

In speta sunt aplicabile si prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonana Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin OPANAF nr. 450/2013, unde se stipuleaza:

„**11.5.** În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Prin urmare, AFP Sector 1 va proceda la reanalizarea cererii de rambursare, tinand cont de prevederile legale in vigoare, sustinerile societatii si de retinerile din prezenta decizie.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul pct 6, pct. 9.1 si 9.2 din OPANAF nr. 5/2010, pct. 11.5 - 11.7 din Instructiunile aprobate prin OPANAF nr. 450/2013, Declaratia de reciprocitate a României catre Turcia, art. 147² alin 1 lit b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct 50 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, art. 7 alin 3, art. 8, art. 213 alin 1 si alin 4, art. 216 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicat

DECIDE

Desfiinteaza in parte Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x/.2012 emisa de AFP Sector 1, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea cererii de rambursare, tinand cont de prevederile legale in vigoare, sustinerile societatii si de retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.